

Barcode : 99999990172938

Title -

Author - Unknown

Language - sanskrit

Pages - 36

Publication Year - 0

Barcode EAN.UCC-13

अंशोमणोशासनः प्रोक्तं दुष्टं हितमिमेद्वयजनको श्रीविष्णुविद्यतिचरणपुत्रराज्यं बहु
 धं विबुधमष्टलघुमुहूर्तमात्रं दुष्टगममहेतुमिच्छते १ यामार्द्धकुलकं विदुष्टमवमेष्टं
 दत्तपरिधेः विच्छिन्नैद्युतियातसूक्तमणवेऽंगोत्तमेकार्गले कृष्णानेग १३ चतुर्दिने ४ रवि
 शशिकर्णसमन्तरेखले होराविदिगादिष्वेव्यदिनेष्वेवर्जितन्याई चम २ मासाद्येजनि
 संभवैः अहणभेचउप्यधेदुःखं ज्येष्ठपूर्वभवस्याययुक्तिमस्तौरिष्विद्वचमे उताहोधिक
 मासवेद्युतिदुविद्याष्टवगेदोतिषु ३ का ६ चो ५ रस ६ नृ ६ पूर्वघटिकाभातोविषा
 र्णस्य हो ३ सुतायचकषाषवर्गमप्रभेचंदेदृष्टारिष्टकं जन्मप्रोप्यसितोसमंगप्रशितोः
 ह्येदुवाकसेरीरद्वेगोचरसंभवैः यद्वजनिप्रोक्तोद्वेसजके दुष्टिद्वनिमतोविभोमयिच
 व्याधिः प्रभेसंज्ञजेत ४ लोकयोदुविभादगेद्रुष्टितोयुगेसु ५ च १४ १५ १६ १७ १८
 पंचाणयो ५॥ १० स्वर्गोत्तंचसुषेण २१ २२ २३ २४ २५ मन्तनितन्युष्टिद्विष्टप्रशस्त्रा

[illegible]

[illegible]

[illegible]

भरेति: १० यत्कथं भवति तथैव। इत्यनेनाशुभं समागतिके समारः समतिः प्रकृतिवदिति भूमिर्हृदि
 त्रयः नास्ति। अन्तःप्रायः धूमिहं रसात्तद्विषयैः तेषां वाः सङ्गतामेव प्रकृत्यः स्रवणं रत्रैकनेपत्रं
 ११ दुष्कृते यद्विद्योति मैत्रमवल्लङ्घनं तदोभो ध्वजो नृपतिरिति तत्रायेदं कथिहं भुम्भेद्यो कति। स्वयं
 सन्तुष्टे वरदूतः भविष्यत्तत्तु भिन्नरूपेण कने पचाज्ञं स्तु कृत्तु च विरिषो यानादि मैत्रे गताः
 १२ स्त्रीणां मय मवर्तते तद्वि सुतराणो गोत्रजन्म मयुष्यं च चरधमा सुयुगयो गोमै विवदः सु
 मः ज्येष्ठे १३ त्वे ज्योत्स्नं जेहि मरुचि जे ज्यो नरेव निते यन्मा सुदि जन्म भवे प्रथमै गभे जे
 सान्ते जे १४ मृत्तान्तार्क मघा स्थिरे दुनि वयु जे जे विवदि शुभे पाप तन्म मनिहं भुक् सुलये
 भोग्ये च विद्वे च भे विद्वे ह्ये मनि ज्योत्स्नं कभयो ऐत्र तं दुष्टो भे योत्पायं मनेः पुनरुत्पायं
 द्यामस्तात्पो सभा सुलयेः १५ वेधे ऐकरो जने निगदिते नानेष ते सुसुतो वेधः सुप्रसा
 वकैः यो वदित्यः काशो न वार्यते वेधोत्पादि मयो द्विक्रि जितयो रद्यो भे च सङ्गुहः विद्वे
 मेत्तराणो त्वे मल्लं सुमे सर्वं विहं प्रिं सुचित १५ भग्नो ह्ये त्रिं प्राप्ते मनिहं मनिहं
 पुत्रे त्वे जे उक्ते द्वि वयोत्पादि जन्मे चिन्ता जया देमि चः मृत्तान्तादि तमे द्विदेव च

१०

सम
५

[illegible]

[illegible]

[illegible]

व. सन्निवेशाद्विजं प्रमेयप्रतिष्ठितोपदेशिजावने सर्वेवास्वज्जलान्तिगणगण्यभोवाशुप्रपश्यन्ततः ३४
 यन्मेवैगण्यवाशुवैदित्यकम् ३५ पुत्रः कर्मपुण्यो दूषणनिचरतिज्ञस्त्रसकला परपतिप्रमेयं न मेहेति
 त्रिसवीनवोवाकः सौम्यविश्वप्रदशः कमा दृग्गोः सन्तुभजः चरेत्सुसहृदोभक्त्युमावमीतन्तः ३६ प्राज्ञः
 प्राप्ताद्विजमेकैवमेवेतिहोरेस्तेभ्यः पुण्येभ्यः ईशेदृशवत्ततधर्मोन्नतवत्तवः प्राज्ञः स्वतेविश्वप्रदः
 प्रकृतिप्रययमास्तेनोपरमनोभार्थिष्वेवमुममे विद्वन्प्राविशमेतएकदिनात्प्राप्ताद्विजमेकै
 संक्रान्तेतरहोस्तुमिदं गण्यदृग्गोः सौम्यविश्वप्रदशः कमा दृग्गोः सन्तुभजः चरेत्सुसहृदोभक्त्युमावमीतन्तः ३७
 पुण्यप्रदहृतस्तेभ्यः दृग्गोः सौम्यविश्वप्रदशः कमा दृग्गोः सन्तुभजः चरेत्सुसहृदोभक्त्युमावमीतन्तः ३८
 सौम्यविश्वप्रदशः कमा दृग्गोः सन्तुभजः चरेत्सुसहृदोभक्त्युमावमीतन्तः ३९
 गतो ईशेदृशः पतिप्रपश्यन्ततधर्मोन्नतवत्तवः प्राज्ञः स्वतेविश्वप्रदः
 स्वयं ३८ ताधृष्टं प्रदशः कमा दृग्गोः सन्तुभजः चरेत्सुसहृदोभक्त्युमावमीतन्तः ३९
 निर्मलः श्रीशोके सुजगत्सुमं गुरुयमाह पातमर्कः कमे जह्यदिप्रसुतेति संकटः ३९ स्वयं विमलः
 चिच्छ ३९ चरेत्सुसहृदोभक्त्युमावमीतन्तः ३९

[illegible]

लोकायहोमसः यस्यां गेयद्वये मे निगो विदुः मे सुखीरिहं टोरेनं नृकोचं विवाहसुखिरिन्वादि प्राकृत
 कुम्भेरिहं ४० लसादृष्टिदिनाततः समननीयं कस्य सुखं तस्य सुखं मास्य विहायेन प्रसूतिज्ञं दुःखं तस्यै
 कुम्भं चैकमा गेति तेन मु. अ. नियुक्तो द्वा द्वये विजातममी अपदेः स्नानवृत्तेरिति प्रिचपु संक्षपामगेति
 २ ४१ उद्दहाय एमे शुचौ यस्मिन्से दुर्गे गेदेक न्यकाहृणा तज्जननी सये निजतनु ज्येष्ठे पतिउपेयकं
 वैविधुः प्रपुंरपतिवमनिनैवे ज्ञेस्वापचास्ये तिष्ठंतीपितरे निहति सभवंते मीममविमंवेत् ४२
 अद्वाते सुपुनर्भवापरिणयः प्राज्ञो विवाहो कर्त्तव्यो लोकापतिविना सवे ४३ एमे ज्वातदितजावेम
 मी अर्द्धे सुमं विधेनं मृतिमृतीपुत्रा मृतिभुम्भो श्रीरे न्तत्वमयो धनोपमृत्ततर्मे त्वय ज्ञ्याभिजि
 त् ४३ अर्द्धे यिवसुतो सुषोषितनये दृष्टा असा विविज्ज मारव्योत्सवके यदा जतिवृत्ती स्यात्तो सुमे
 ज्ञे सुमं चित् संमो तद्विदधीतवा प्रमितरे स्यादा रजेतवैतो यज्ञोद्वाहकज्ज्ञे लोमो निवमसः सुख
 नी २१ विरु १ वि ३ विष्णु ४४ वेम्रादृष्टयद्वये मे त्वकमद्योति श्रोतस्नास्वा सुमी सीमा विध्वति
 फलमेकं नृत्तजा स्याति पाते घृचि ३ उद्वा विधि मंदपस्य क शराभो द्वौ विषये रमे हृदयुत्वा

तदुक्तं प्रथमे ॥ नोऽप्यत्रातिशयोक्तिरुक्तयोरिति वाच्यं ॥ कृतं नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
रेन नृकोत्पत्तयश्चैविकु परिमितेऽप्यत्रातिशयोक्तिरिति वाच्यं ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
तेन प्रपञ्चश्चैविकु परिमितेऽप्यत्रातिशयोक्तिरिति वाच्यं ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
कुलीरलोपगरेवोपरीपरासं गृहे नृपस्य भुजकेति घातः ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
जघ्नासिंहप्रभृतौ लोपात् ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
मञ्जोत्पत्तयश्चैविकु परिमितेऽप्यत्रातिशयोक्तिरिति वाच्यं ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
नृपस्य भुजकेति घातः ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
कुलीरलोपगरेवोपरीपरासं गृहे नृपस्य भुजकेति घातः ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
जघ्नासिंहप्रभृतौ लोपात् ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र
मञ्जोत्पत्तयश्चैविकु परिमितेऽप्यत्रातिशयोक्तिरिति वाच्यं ॥ अत्र नैव सुविभक्तं न गमिष्येति चेत् ॥ अत्र

उभयस्याधानमवादिहसुसमयेदाकृष्टकृष्टेपरैरुपचयेतिज्ञाद्युद्धेष्टुधैः १ अथप्रहृष्टकरस्य
नामकीदृशसंकेतदिग्भक्त्याज्ञातम'अभेदोपपत्त्या तत्केतुमभ्यासंभवेतिवस्तुतदोव'परेममस्तकम्
कश्चिदन्तरासकियधराः केतुर्वाउद्गोप्यमत्ता मध्येनोनवसंयथेदुवक्तुमोक्तोऽप्युपेयजस्तिनः १
अथैषिप्रसूता' स्वधर्ममयसद्विष्ट'स्ववर्गमययुक्त तव' काकिंसाकाभोजेर्मिचदमायस्याधिकंति
घोषः प्रितारक्तकपीतह'अवस्थास्वाङ्ग कडुक्षिक्का कायायाश्चैतयोपिनान्तमदिरागंधा
अभाविप्रतः २ सौम्यादिज्ञातभूतसेविरचयेदिशक्तिहोमोपिने नयेयानिचमोपमचनितिल
कपुर्देहेहृत्स्थिरे सस्यप्रचमृजोमस्वात्तयमनोवर्गदिबर्तौज्जम' अतद्विमातमादिशेतुहृययेःअथ
संधीर्मेधते. ३ अथहृत्स्थितेखनेदिहृजलेपलेनिशासेत्यसेत् प्रातरेष्टुजलंस्पर्शनेमृष्टमलंमधो
न्यस्तकाविते शोभितेनिरवनेमृष्टदृष्टिकमृष्टनन्ताजलीतल्लि शोचदापुष्टमलन. काकिंसारस्तुलाप्रमभि' ४
रेयत् ४ प्रावसाम्भोजमनीस्पलासमरशिलासुनिलाभेतारात् सौम्यापुष्टयादुवक'प्रवेमस्यामिउ
हृक्कसमर्थति' सहेममधवपौष्टकजग'एभभोगोवृष्ट'हृत्स्थितेः पाशयकेज्यवसुधने' (स्व'रुज्जोकुषी

हितद्वयसहजयेनेकोपुकेकनये वराभुद्धनेमोचोततमयातुयेप्रसवतः ५१ येष्टुहंसतिविश्रयः
 पिजगद्दुःखिणे तविश्रयः प्रियः हृत्तोर्ध्वतरवृत्तिसुसुरसुखतोपितुजस्य च तयेसामयजस्येति
 जलकोचावकीरुतन्या नये केधो धो हे कलातरे विद्धमेहरेवशात्पाकचित् ५२ आसुखात्मकसुखे
 तिरुमयेपिजोर्ध्वतेसेषये नानेयोप्रतिहृतमप्यविश्रित्ताराहुतनामपि आसुखीनृतनृक्रियात्मि
 नवेनेहोमुखनाचये कोक्योन्वरे तस्य भगत्तमिति न्याधुद्धवेनिश्रय ५३ येन्यभुद्धजकमक्त
 वेष्टुमये नारणकार्येष्टध कृष्णादीकृतहोमते हिजननाचोचैकुचिकारयेत् सिद्धेयमभुमे
 हितहविलवोर्ध्वोतमोर्ध्वतो जाह्नमुत्तरहः कचिद्धितमजेके तोखभीत्यादिष्टुष्टे देश
 ग्रामगृहज्वरस्थवत्तिरुतेसुदतेमजो सेवाकाकि एि वरोत्तरा १३३ नृमतेतममं जन्मदीप
 रत्नोचष्टुष्टे सपोर्जित्तरेमेकस्यचेत् स्तार्थुद्धिमतेत्तकहडारुत्यादिवर्णोद्गृहो नृत्पावत्रा
 सेखसौयधमिधावाद्धो एतामातिमे आखीन्नुद्धने जन्ममेममसंपदस्यवेष्टुष्टु गैदयाम
 मयाभिधेककृष्णिमैज्यन्नाष्टनेभुष्टे ५४ ५५ इति श्रीचिकित्सकप्रकरणम् ॥ ५५ श्रीराम

अथ लभ्यते पञ्चमस्तुतिस्तान्दुर्गकृष्णवृथाये सा ह्यजेष्टुलकान् ॥ ३ ॥ एतेन वभूवमस्मिन्नेति विप्रसिद्धिमे
 सतीर्षोभयः ॥ यदुक्तं कर्मसिद्धिपर्वे तद्दृष्टं दृष्टेयं तस्मिन्नेति श्रुतं ॥ २ ॥ एषादादिभिरुत्तरात्तन्मण्डपस्य
 त्रिकोणास्थितो नैलघः परिसरस्तु प्राग्वरुणमेः प्राच्यै रुद्राष्ट न घृतेन स्वोप्रासुरवीज्यमित्रासुरै
 योवा दूषावप्रके हित्वा प्रलम्भिर्धर्मैर्येति निजायोद्यागद्विधेर्जेत ॥ ३ ॥ मिश्रास्वधत्वेर्भेदिनादि
 मत्वेतीदीर्घादितीर्थेति मे तिथेर्नेत्रमप्येष्टुयन्त्रमे. रानिभागे विषयः प्रकृत्यैकैत्यमयेष्टुयान
 मियमोचिष्वात्पण्ड्यः प्रव हित्वा प्रकृतमिति जिह्वमेष्टुयन्त्रोपासने विनापि ह्यः ॥ ४ ॥ पञ्चार्कैर्ह्य
 मेष्टुयन्त्रमिति धर्मैरेति वारुण्यो भैमिश्रकृष्णसिद्धिर्दुर्गे गतमनुकृपचः मण्डपैर्द्विमे भगवती
 द्वाभ्यामेकैर्भादुभमगे लक्ष्मिस्तुत्यादौ ॥ ५ ॥ एषादादिभिरुत्तरात्तन्मण्डपस्य
 म्याज्यदुग्धमृजौ तिलान्दधियर्षमासातिनाश्राश्रयो श्रुत्वेयान्मानसु मिन्द्रककुभोष्ठाज्ये
 तिलान्नं कमात्त दुग्धं प्राशपच हस्त्यजे ह्यमरेयी संतयो श्रीनद्राभति कृते हरिजंतिपणादि
 लक्ष्मिस्तुत्यादौ ॥ ६ ॥ तस्मिन्नेति वटा लम्बतन्मण्डपान्दुर्गे विप्रो भौ नृत् सतीनेति विप्रः लम्बत

सुजातिविस्तारवत् सोऽतएव पुत्राभिरैकविंशतिं पूर्वैरेजसमेष्वित्यदिष्टिपरभाष्ये स्पष्टं सूचकं ॥ ३ ॥
ह्येषादिभुक्तेष्वपि रुचिरे गेहस्पृष्टहोद्यरहं कृत्वावलसुद्रिकापितृपदप्रत्यालतामृचिभूयः इति
प्रसिद्धं हस्तमन्त्रिवदने जालेन तन्निवारिकं नैद्यायादिकमिरितं तदा गृहं सर्वेषु मासविते नूनं तत्र
कपाटमर्चितं तमेवेष्यते इत्यादिद्वारा मण्डपमासु तारमनामाद्योर्जश्रुतेः ॥ १२ ॥ तारमण्डि
तमेः प्रत्येष्टादिनां पूर्वैः सुपूर्वैः स्थितैः मन्त्रेष्टाभ्युत्पद्यन्तस्तस्यैतैराभिमन्त्रितैः कृतवैश्व
भवेदित्येव चिह्नितं रात्रौ प्रवेष्टा चिह्नितं सूयैर्दीदिमपंचवंजमुत्तिताटस्थप्रवेशेन सप्त ॥ २० ॥
प्रेषोपचयस्थिरचविमुत्ति प्रारंभवत्स्थिते सूयैर्वागतेस्वदिग्वदने भवेत्प्रमप्रवेष्टा अभि
रेष्टेष्टोदभवेत्पश्चात्तगतं सूयैर्द्वयस्यात्तदा पूर्वोक्तान्तमास्त्यप्रविशतां स्याद्दामगोर्लोका
त् ॥ २१ ॥ इति बालप्रकरणम् ॥ ४ ॥ चोरेष्टाचयवहस्यसुष्ट्रासिष्टं प्रयाणं जगुः कर्तव्यं
दितितोदिते सुमृगमैत्रार्केष्टेनोज्जमे स्तोत्रयमाजपादपितृपुत्राष्टत्रयेत्याशुभं रिक्ता
पर्वमहाष्टमी हरिहितासेष्टाशुजीभ्युत्ते १ प्राक्त्वं चंद्रोदितप्राकभंवसुपरादीत्येव

भनेभगेभतिविज्ञेयः स्यात्तदास्वभावे पानेसुन्दरपुत्रेयोऽसिभविषयीकान्तस्वभावे एकवर्षितकान्तस्वभावे
 यत्तु सन्तेहन्तव्यमित्यन्त सप्तः कार्यमत्तावतिविदिबेरेक/चिषत्रक्रीशकान् १३ काचदीपरतिशया
 मिसगृहचूलाश्वगुभासवदाराभ्यगभासितोरवरसीतिलेकहृदोदमे स्त्रीरक्षितः कम्पप्रिप्ररस
 साहंपरंजटिने रंगमगार्हवके सितान्पतिलके प्रस्थानवेगोत्ति १४ वस्त्राले करणानिप्रलोकलशालि
 र्यध्वनिः पुत्रवान् चोखदशोन्पम्पदनेसुरभि स्त्रीपुष्पाधन्यादिष टेलसदीवविधुसवद्विसुरभिदु
 अलिम्भोचुके वेप्रणूत्रविज्ञानचामरकुम्भोभो नगोरोचने १५ यद्यन्तमितोततोयनररं
 कोरुत्तगोमय मृच्छोभो धेप्रयन्तिन सहचरोधीतेवरोभोचकः दुरोदभस्थाः पहासमोदराव
 तीयरुदेवविह विप्रोमि अम्भोरोदनवपेसिदार्ष्टदुग्धादिह १६ कुर्वेन्दसिलत सदेतदिनर
 दामेप्रकुर्वेदचुजे द्रव्यास्योपनविद्वनयोभनवलोपानेहृणायस्कराः विरुषकोसधृष्टमधम्यक
 दनेतर्कस्थुमेभल कापोसारुहापुष्पचमृदलेलायसीकहेम सन्निवातपुम्भुदिसीनेकखचापे
 दीजदीवाधितः सञ्जयगदिगेवरायतिररि कावपिमृकालको चौरभ्यक्तमलविलाप्रपति
 तः पप्रमोदीगर्विणी संधारुषीहसहिमेक सरसपीधावराहप्रा १७ जाहोहसहिम

निवसत्यङ्गं तद्यसौ प्रलयात्तदा तस्य गतं तस्य जादृषादि प्राप्तीयेष्वेकैश्वर्येण कौकुतो गदुर्भेदप्रयोगकसौम्यसरस्व-
केद्रे हिमोपेयव्रजे च ॥ १० ॥ दिग्धेन प्रवर्ते कालागहनः प्रसूतो ततो भलागः स्थानं प्रजहते तैर्जो नृगवृधः
सौम्योऽखगेपापुत्रः पश्यादिति गतो युरुर्जेलनद्विप्रपायव्ययस्थो भूतु वा यौधव्यसुत्तगोर्तिव्यति
दिप्रयस्यकंससर्पतमः ॥ ८ ॥ वकीकैदुगतस्तु वीर्यविरसो लज्जे स्पवर्गो भवे ह्यातुर्गोपाकरः प्रभोपि
तनुमो जन्मदीलगे वृविपुः ही प्रायं लज्जभाभयभातिगुरुभर्षेष्वातके चार्पमे जन्मजो गिरवेह
पञ्चवमतः खेटस्तनो हानिस्तत् ॥ ९ ॥ त्रिंशोऽसौ मय तस्य जे जनुर्धिये सौदिये तस्य प्रायो जन्मा सौवच
परिस्थिता अपित्तनो स्वर्लोभ्यमिज्जर्जाः पापाश्रयति प्रोभना हनुगता जन्मेऽप्यरोके दुर्गो स्वा
रागद्विजनी प्रभोतफलद्वे मिज्जदिपणोर्ध्व ॥ १० ॥ आयायेन्याता त्विताः खड्गजो ज्ञोपायसखा
घृणे भूयेसोपचिते स्तावाचसन्तुगः प्रुकोस्तज्ज्योभूतौ नवज्जोऽयवमेप्रहान्ति तत्रा प्रोयातुर्म
हाविष्मदा अन्यस्यानगती जयार्थे सुखदा स्ताम्यपरोर्त्तमचेत् ॥ ११ ॥ स्वग्रामेकपरात्मसदासु
चतुर्वेकेऽध्वतुः शालके नृद्वहिचवधू प्रवेशनपभोर्धुर्भित्तपो जसुच तोषे स्वाभिलिष्टप्रयोभ्य
वसिष्ठासंमिरः कप्रये भारद्वाजजवात्स्ययोहितकरयानं सितसौम्य ॥ १२ ॥ चंद्रेश्वभमेय

03

स्वरोद्गमद्विषादृष्टम्भरिङ्गोघटः छिक्काप्राप्तिशिरोरोगकंघटवीयधा. कुशाग्राहवो याज्ञोयानपत्न्यायनेत्
 कल्हः खंडेनलोमोऽथस द्वेऽर्थेतिप्रतिबंधका कृष्णकुलाः छिक्कादिकामत्स्यदा १२ भोगाभ्युपटसु
 काभ्यन्तस्त्रिनः स्त्रीसंज्ञकावभमः कास्त्रीकुम्भटपुप्रथाअसुरभिर्देहमनोभोष्टदा भारद्वाजशि
 खेदिभ्यामनकुत्ताहंरोजपेतेदृष्टोयानाद्रष्टफलास्तराभभरवोवामेपिष्टेर्षदः ३० मरुत्तारभय
 वेणस्मररुतेषुनष्टेसुणे गाधौसु शुभराविलोसपकुना नाग्राडरुयामरे अष्टोदुःशकुनेनि
 एतपशुचिर्भूत्वाष्टधास्वायमं चत्वेयादपरेष्टिचारमपरेदृष्टासुवर्णवनेत् ३४ अथमिष्टक
 रायस ३५ जन्मोपमतेदृष्टासुवर्णवनेत् ३५ सार्धैर्वलिष्टोष्टदुष्टिष्टेद्रष्टवर्मेः स्थिरोद्वन्ततोवर्णादि
 भूपस्थितिः स्वस्वर्मेः समदुष्टवर्तेचरमे द्विष्टेः सारस्थापने प्राचुर्माधयुगेचरासुयुगदेवारा
 द्विष्टोर्द्वके १ धार्यवास्वद्वितीनपचरुभाद्यादित्युयध्वे जेतेज्ञो रूरावक्तयोः कुववीद्व
 सेपानिःघासते विशिष्टासुवर्तचिष्टितमनूकेपोष्टद्वद्वाररा मेजगोतिलमूलद्वद्वद्वरिर्मे
 द्वीउपाज्जवादीसरे पण्णतोऽकयविक्कयोघटपराधौगेस्वशुद्धेतसु ३ प्रतज्वालनप्रशयवावि

निवेदन इत्यन्तस्यार्थे इति न स्थिरं १४ तौ ह्येव यद्यन मिश्रता यद्यधनेतया शिकेनेति कहे
इति चेत्तिस्रो ययोर्नेमत्तमेव तयोवमुद्धेति चेत् विद्योप्रोक्तं विद्येव निश्चिमेव यदीष्टं त
इति चेत् इत्युक्तं तदप्युक्तं इत्याहुस्तन्मते स्तिनदृष्टमिति चेत्तिस्रो तिस्रो रतेऽप्य
वर्णनमधुवमदुनिषेः स्वकेद्रायमेः तैम्येऽप्यतिवयोपिके सचरमे रतेः सधर्मोदय
१६ तिस्रोनेवमतिहृत्वे विद्युतिने ज्योतिरवावममे मंदराद्विहृत्वे स्थिरतनो कु
र्वन्ततेत्यन्यथा श्रीशैल्यहृत्तयने सुविश्वेसकी रोजानान्तया कृत्तत्तमेव धूपवे
पानगया ज्ञाता सुनिता चिक १७ इत्युक्तं नाहिके वले हरेण यनयमेव तैम्येनेत्ये पातेमो
रोगहेऽवरो हमदनाप्ये पावित्र्यपुणे चात्तमो र्वाविधौ न जीवति तयोर्वा रुत्तदे सोत्त
सुजासावर रत्तरो सुमविज्ञा गमवि सन्नस्त्वपि १८ पुर्वीरत्तमये धिकदप्यजन्तुमी से
सुजन्मविके नाष्ट्रको मरती र्थे द्यो न इया ज्ञोदागया भ्यामहे ते पखापान्द सत्तमविल
पुयने ध्वपति कमेत्तन्तो चट्टोर्ध्वधिकले चितं मनुजितकोदा हयातिभ्यतः १९ इति विद्यु

१४

हिता सवाणकुंभताकृत्वातिष्ठितैः पञ्चादिभि सामिस्तुसायान्दस्मान्दुक्तमसुरैः कायोपरे
 तमेवैः - ९ मन्त्रसंक्रमणसंवेधुतिहितेज्ञावरेरघकादिषु श्राद्धाहु प्रतिपद्येपरिहरेतु वैश्वाम्य
 जम मंगल्यविज्ञेयाम्बुधिवदलेदेया चर्तहिते भोगस्वकथिताहिते लमनिप्रतिभेदुतिनिरपि
 ले १० दिविप्रदिहमर्कवर्षेतिष्ठिपुस्तानेन धात्रीकलेः श्रीकामोपधुधोपधेयितभाम्यमात
 निधुमेगता पुत्रीहोमदिने प्रसूयेमपितृकायेपुमिष्ठोपुपत्रकादेकरमंकुपुत्रहरिजेरुयाति
 शास्त्रेपि ११ मन्त्रान्पदिनेमदधुवचरद्विप्रैर्वैतैः स्या योगेमेधजमाचरेत्समृतिके
 इतिचयोगेभियक तदुयादिह विद्वेष्टुतनमप्रद्युतमेरुगिहोः सक्तुस्वावराकर्मसूर्यकुजयोरे
 श्रीहकेरुस्योः १२ याम्यादित्रयकथुमस्तज्ञलघोपत्यद्रुस्तानुके प्रोत्पाजद्विपयेनेवेदि
 नैस्यत्ररुगोचिरुक्त अदितासुनितमृत्वापपितृमेष्टुकेनुवायेगदत्यक्तस्मान्मनिष्टनिष्ट
 मशुमेभाहोवतास्तस्थिरे १३ पुण्येसंयवहारतोत्तपुचरेयोत्तवरोमिष्ठुधे धमीष्टात्मजमे
 धनसहरोहसोरविज्ञैः कुजः संक्रमेभरतीतिप्रकरयमैकुभापयोष्टदमा दृष्टिमे

मयान्धायतकृष्णम् पर्वोदात्तयुगमृत्मीति तिष्ठयोऽन्ध्यादिपद्मद्वयेऽन्ध्याभ्यामरसकम्भप्रथमधौऽर्द्धे
 श्रम्येयम् राधेप्रित्वसितोद्यमः शुचिदृग्मशर्कः स्वयोदप्रणयो मार्गिकृष्णेनगत्रहविस्त्रुणाकाश्यादि
 यः कीर्तिताः १ कृतिश्रुत्सितादृगकचनबोलेह, लोभेरादि २ उग्रयेऽकीर्तिदृग्मद्वयहसितकवहं
 कष्टधीधर उर्जोदकरवीश्वराश्रुतितजादृम्बिश्चस्वयोमभयेति कृष्णरादिविश्वनवमीपेय्ये
 यमेनप्रका २ योनधायदिभिः संप्रवेदित्रसेलाप्राङ्गुहृत्तौन्मितीऽन्धसिम्लोत्थन, दत्तत्रयमले
 ह्मेवाम्यसेत् पर्वोदादिशुभमृत्मीतिचतिविस्त्रुकेषुप्रसृष्टतौ वेदगणितमभ्यसेच्चनिखलेषु
 केषुठेनैतर्क ३ वभैत्वेराखसप्रजीवहि गजाश्वोद्योत्यमकीकता नोयानातरितेच्यहेसवः
 एग्राद्यैर्नीचसृज्येतिष स्त्रीमोष्येतरितेहृत्सवसनिषोयाचोचमर्मिषुच कृष्याबीनकपित्य
 शात्मलिमधुक्षेपगतकोटिपठित ४ आमेतःकुणपेष्पम्भुनिकटेष्वाङ्गप्रानेनक्रते लहृत्त्रय
 ह्राण्डुरुद्वितिपतिप्राताहुयोत्सर्गेत भवेपाशनिपातत पुरदेरेरिष्टावलोकात्त्रयहं गजेना
 तैवकेच्यहेसमयजेसृज्येतिरंतेसत ५ जटौल्लकरवराज्ञेनेबुकरदेस्त्रोववातेजलेनीहारे
 पतितामिषासुनिकटेध्रवज्जनालोकने आमेतोषत्काजनप्राप्तसत्तमनापिजिगीतेदिले ६

[illegible]

सुमस्तुतिमा ज्ञेयो यमस्तं प्रयत्न कुमः ॥
 पराङ्मना मे मीकतर्की च छेः ॥२॥

अथ श्रीमद्भगवत्पुत्रोवाच ॥

श्रीकृष्ण ॥

॥२॥

कर्ममध्यं यं धीर्धरति ते ह्यः पञ्चमः ॥

॥२॥

कार्यं कस्य सिध्यति धीर्धरति ते ह्यः ॥२॥ ॥ ते वै मतिविधो दिनेवति सूरः श्रीः ॥३॥

मार्गस्वः स एवास्ति ते धीर्धरति ते ह्यः ॥२॥ ॥ धीर्धरति ते ह्यः ॥२॥

यस्य छेनेय मिथः ॥२॥ ॥ सूर्य गृहात् सर्वमस्ति सूर्यः प्रसीयहात् ॥२॥

ग्रहका लेचना श्रीयात् स्तात्वा श्री याच सुक्तयोः ॥२॥ ॥ नैशशिते मजीह ॥२॥

यातातवः अहोरात्रे तु नाश्रीयात् सूर्ये वै इय होय दः न किं दृष्टु तमु जीत स्तीने यदि साका
 केत्वा विधानतः ॥२॥ ॥ सूर्ये च द्रुमसो लो कान दया न्यातिमानवः महीनिशः ॥२॥

उक्तिदर्शनात्तराः भोजनविधायात् अहोरात्रा मो जने मदर्शित विषये । सूर्ये च द्रुमसो लो कान दया न्यातिमानवः अथ महानिशा सूर्यः ॥२॥

एवं च सुक्तयोः सूर्ये च द्रुमसो लो कान दया न्यातिमानवः कामना विरहे तु नाश्रीयात् सूर्ये वै इय होय दः यथा माताते ते रम्यं तु ते ॥२॥

मही रसमयेऽदर्शने पदेपि भोजनं न होतम् ॥२॥

अतः सूर्यमिति रसमेत
 फकारः ॥२॥

